

มีค่าพอ

เรื่องและภาพโดย

นางสาวจิตาภา มณฑา
นางสาวชาตาวีร์ ยอดบ่อก
นางสาววันนิสา รัตหนัก

โครงการ การสร้างเสริมความเข้าใจ
ของคหิโหลสังคม เกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็ก
ที่มีความต้องการพิเศษ และเด็กปจ มง่ยด้วย
วิธีการที่เป็นหลัหติ ผ่านทางหน่งสื่อหทานทำมือ
/ สื่ออิเล็กทรอนิกส์

คำนำ

หนังสือนิทานเรื่องไม่กล้าบอก วัตถุประสงค์ของนิทานเรื่องนี้เพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจว่า คนเราควรที่จะกล้าแสดงออกและปกป้องตนเองเมื่อถูกกระทำจากคนรอบข้าง ภัยต่าง ๆ รอบตัว การถูกคุกคาม การทำร้ายร่างกาย คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือนิทานเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านทุก ๆ คน

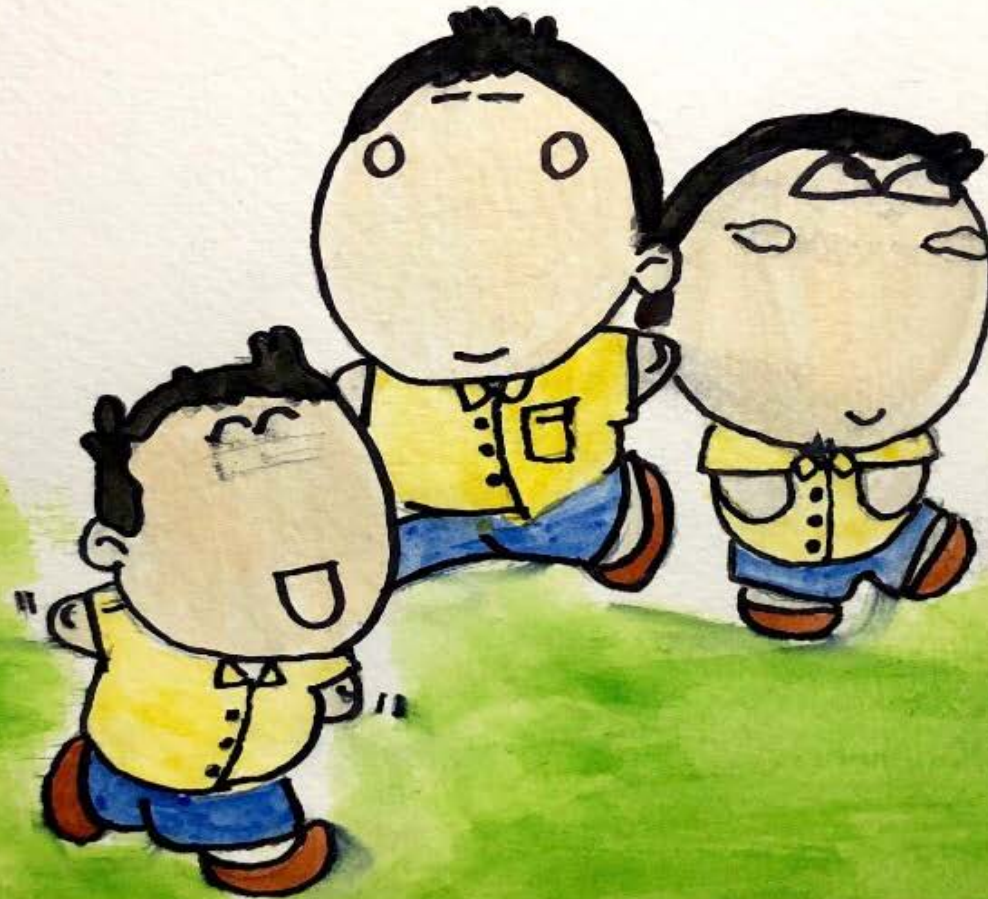
ณ โรงเรียนแห่งหนึ่ง

เด็กชายอิคคิวมาโรงเรียนด้วยความ

แจ่มใส อิคคิวเป็นเด็กร่าเริงพูดเก่งยิ้มแย้ม

กรี๊งง...ได้เวลาเข้าแถว เด็กทุกคนต่างวิ่งกรูเพื่อรีบมาเข้าแถว
เคารพธงชาติ ห้องอนุบาล 3 ได้เข้าแถวข้างห้องพี ป.1

ในขณะที่อิคคิวกำลังหาแถวของตัวเองอยู่นั้น ก็
เดินไปเจอกับแก๊งพี ป.1 ตัวอ้วน และตอนนั้นเอง

พื ป.1 ผลักอิคคิวล้มลงอย่างไม่ทราบสาเหตุ
พร้อมชูนิ้วกลางใส่แล้วเดินหนีไป

อิคคิวเห็นแผลตัวเองแล้วแล้วจึงรีบลุกขึ้นและเดินไปเข้าแถว
โดยไม่ได้บอกเรื่องนี้กับคุณครู ในเหตุการณ์นี้ทำให้อิคคิวมี
บาดแผลที่บริเวณหัวเข่า

ตกเย็นคุณแม่มารับอิคคิวที่โรงเรียน อิคคิวทำ
ตัวปกติเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น

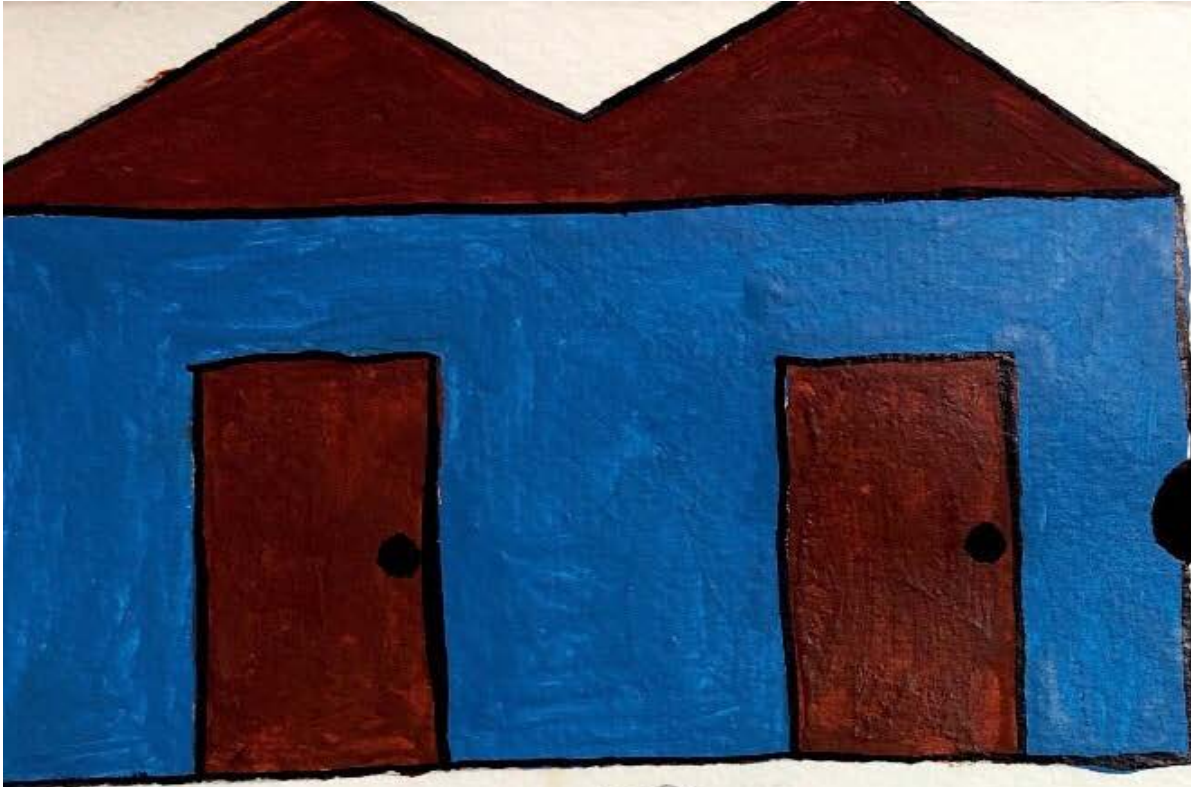

เช้าวันต่อมา อิคคิวก็ไปโรงเรียนตามปกติ

ปอดนี่ ปอดนี่

เมื่อถึงเวลาพักกลางวัน อิคคิวรับประทานอาหารเสร็จ
อิคคิวจึงเดินไปเข้าห้องน้ำ

ไอ้เด็กนี่อีกนะ

อิคคิวได้เจอกับแก๊งพี ป.1 แก๊งเดิมที่เคยแกล้ง

อิคคิวทำหน้าตกใจหวาดกลัว กลัวว่าจะโดนแกล้งอีกครั้ง

และทันใดนั้นเอง แก๊งพี ป.1 ก็พูดว่า

“ได้เงินมาโรงเรียนเท่าไร?” อิคคิวเงียบไม่ตอบ

พี่ ป.1 พูดขึ้นว่า “เอาเงินมา!!” พร้อมกับยื่นมือไปหาอิคคิว

ด้วยความกลัวว่าจะโดนพี่ ป.1 แกล้งอีก

อีกคิวเลยรีบล้างเงินในกระเป๋าให้แก๊งพี่ ป.1 ไป

"อีกแล้วหรือเธอ"

เมื่อได้เงินมาจากอิคคิวแล้ว

แก๊งพี ป.1 ก็ปลักอิคคิวล้มอีกครั้ง

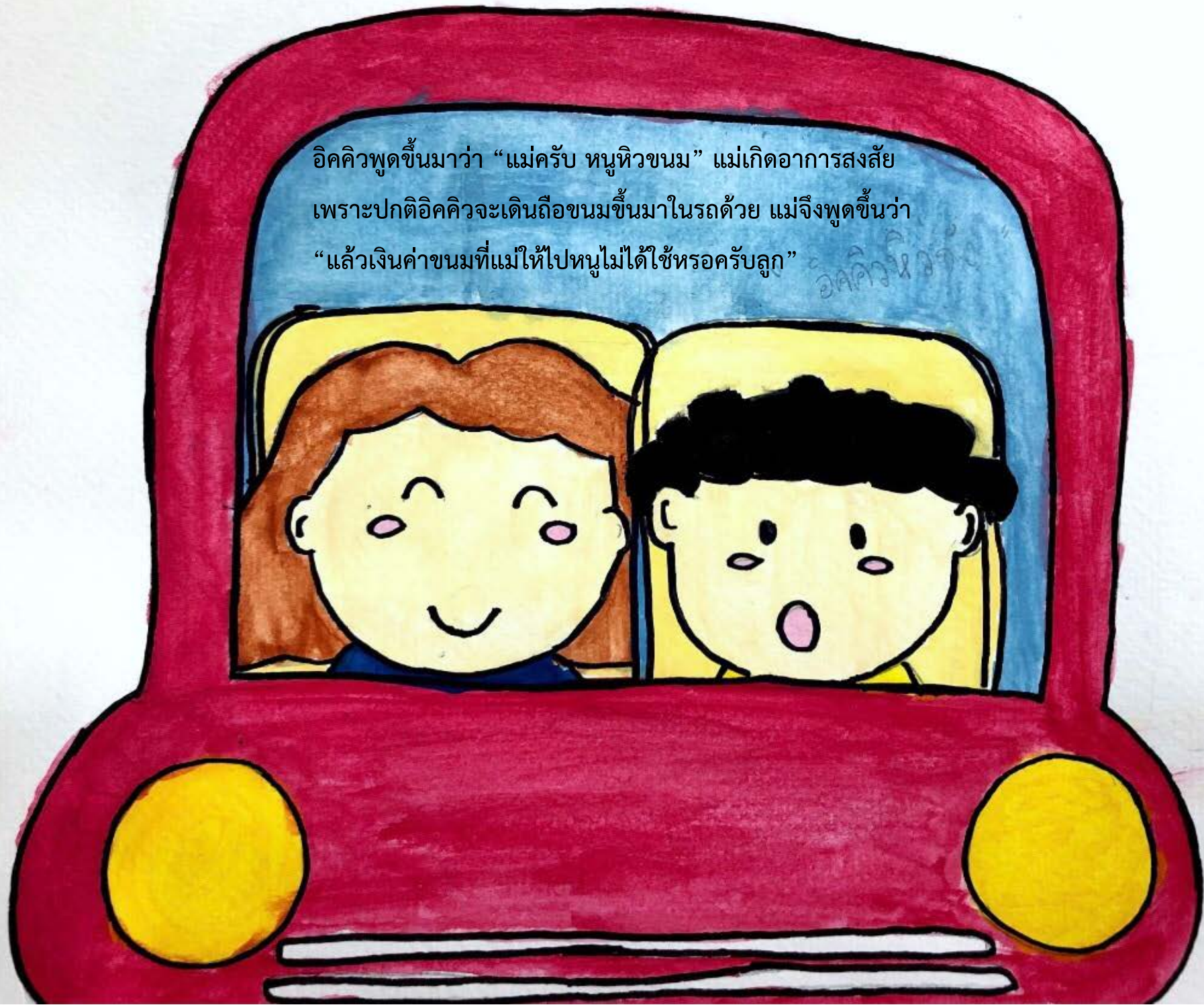
เมื่อถึงเวลาเลิกเรียน

คุณแม่มารับอิคคิวที่หน้าห้อง

อิคคิวพูดขึ้นมาว่า “แม่ครับ หนูหิวขนม” แม่เกิดอาการสงสัย
เพราะปกติอิคคิวจะเดินถือขนมขึ้นมาในรถด้วย แม่จึงพูดขึ้นว่า
“แล้วเงินค่าขนมที่แม่ให้ไปหนูไม่ได้ใช้หรือครับลูก”

บรรยากาศในรถเต็มไปด้วยความเงียบ จนแม่ได้ยินเสียงลูก
ชายสะอื้น แม่จึงถามไปว่า “เป็นอะไรครับลูก อิคคิวเล่าให้
แม่ฟังได้ไหมครับ” แม่พูดด้วยน้ำเสียงใจเย็นและไม่ดุ

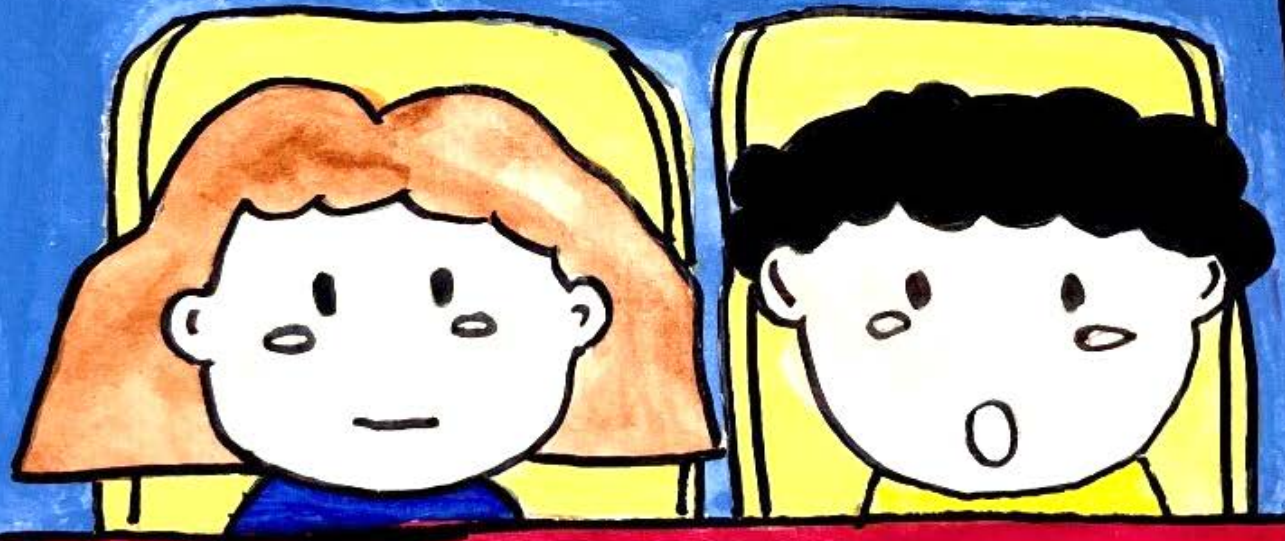

อิคคิวตัดสินใจเล่าให้แม่ฟังทั้งหมด คุณแม่จึงพูดขึ้นว่า
“เขาทำหนูทำไม หนูไปทำอะไรให้พี่เขาก่อนหรือเปล่า”

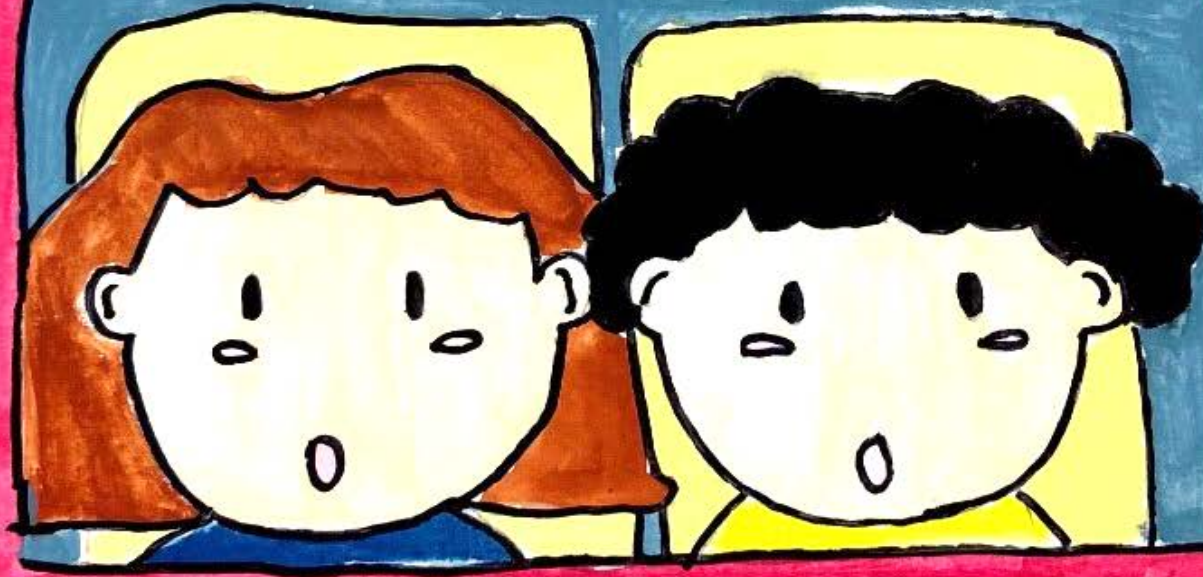

เด็กชายตอบว่า “หนูไม่รู้ หนูอยู่เฉยๆ เขาก็มาผลัก แล้ว
ยกนี้วางใส่หนู” เด็กชายถามคุณแม่ต่อด้วยความสงสัย
“นี่วางคืออะไรครับแม่”

คุณแม่ตอบไปว่า “หนูรู้แต่ว่ามันไม่ดี อย่าไปทำแบบนี้ใส่
คนอื่นนะครับลูก มันไม่น่ารัก” คุณแม่ถามต่อว่า
“ทำไมอิคคิวถึงไม่บอกคุณครูหรือบอกคุณแม่ครับ”

อิคคิวทำสีหน้ากังวล แล้วตอบคุณแม่ไปว่า
“หนูไม่กล้าบอกแม่ หนูกลัวแม่ว่า”

คุณแม่รับฟังและได้สอนลูกชายว่า “สิ่งที่เขานำมานั้นมันไม่ดี
หนอย่าไปทำแบบนี้กับใครนะครับ ต่อไปนี้หนูมีอะไรให้รีบ
บอกแม่หรือบอกคุณครูนะครับ”

อิคคิวพยักหน้าและรีบบอกคุณแม่ว่า
“ต่อไปนี่หนูมีอะไรจะรีบบอกคุณครู
และคุณแม่เลยนะครับ” แม่พยักหน้า
รับและกอดลูกชายที่น่ารัก

คติสอนใจ

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

ไม่มีใครสามารถปกป้องเราได้ นอกจากตัวเราเอง

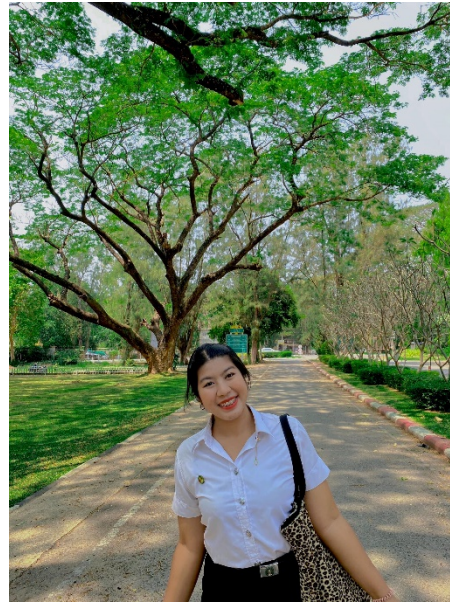

สมาชิก

นางสาวจิตาภา มณฑา

6180101108

นางสาวชาตาวีร์ ยอดบุญนอก

6180101110

นางสาววันนิสา รัตน์นท์

6180101119

